

מ"ת (באר שבע) 39932-08-23 - פלוני (עציר) ע"י נ' מדינת ישראל - פמ"ד

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

מ"ת 39932-08-23 מדינת ישראל נ' פלוני (עציר)

לפני השופט דינה כהן

פלוני (עציר) ע"י ב"כ עו"ד

מבקש:

משיבה:

מדינת ישראל - פמ"ד

ע"י עו"ד בר יוסף אשר ורותם קובי

החלטה

1. עדות תביעה מרכזיות לא התייצבו למתן עדות נגד המבקש הנתון במעצר עוד מתאריך 24.07.23 ועד תום ההליכים. כעת, בחלוף כ- 16 חודשי מעצר (כולל 3 הארכות מעצר בבית המשפט העליון), עותר המבקש בעיון חוזר על החלטת המעצר, לשחררו של המבקש, בתנאים מגבילים, בשל טענה להיעדר סיכויי הרשעה.

ובמה דברים אמורים:

2. המבקש נעצר עד תום ההליכים על פי החלטה מיום 6.9.23 במסגרת ת"פ 40097-08-23 ע"פ כתב אישום שהוגש נגדו ביום 16.8.23 הכולל שני אישומים.

בתמצית יאמר שעל פי האישום הראשון יוחסו למבקש עבירות אלימות באחותו המתלוננת, צעירה כבת 20 תוך איומים בנטילת חייה, באמצעים שונים: אגרופים, סכין והכאה באקדח תוך חטיפתה למקום אחר עד אשר איבדה המתלוננת את הכרתה וכל זאת מכיוון שהמבקש חשד כי המתלוננת עושה שימוש במכשיר טלפון נייד. בגין מעשים אלו הואשם המבקש בעבירות של **חטיפה** - עבירה לפי סעיף 369 לחוק העונשין התשל"ז-1977, **חבלה בכוונה מחמירה** - עבירה לפי סעיף 239(א)(1)+(2) לחוק, **תקיפה הגורמת חבלה ממשית** - עבירה לפי סעיף 380 לחוק (שתי עבירות), **נשיאת נשק** - עבירה לפי סעיף 144(ב) רישא לחוק. **איומים** - עבירה לפי סעיף 192 לחוק.

האישום השני מייחס למבקש עבירה של החזקת נשק: אקדח ללא תחמושת, רובה סער דמוי 16-M המסוגל להמית ותחמושת המתאימה לו. בגין אישום זה הואשם המבקש **בהחזקת נשק** - עבירה לפי סעיף 144(א) רישא וסיפא לחוק.

החלטה זו יש לקרא עם ההחלטה מיום 06.09.23 בהקשר לסקירת הראיות שלכאורה שבידי המשיבה והמסקנה שעלתה מהן בנוגע לקיומה של תשתית ראיות שלכאורה נגד המבקש.

בהינתן מסוכנות גבוהה ומסכנת חיים כלפי זולת בן משפחה כעולה מנסיבות האירוע ועברו הפלילי המכביד, נעצר המבקש, על פי אותה החלטה, עד תום ההליכים.

השתלשלות הליכי המעצר עד כה הייתה בתמצית כדלקמן:

- ביום 6.5.24, במסגרת בש"פ 3813/24, האריך בית המשפט העליון **בהסכמת המבקש** את מעצרו ב-90 ימים.

- ביום 7.8.24, במסגרת המ"ע 13397-08-24, הורה בית המשפט העליון, לאחר בקשת המשיבה והתנגדות המבקש, על הארכת מעצר ב-90 ימים נוספים. בהחלטתו התייחס כב' השופט מינץ לעבר הפלילי המכביד נגד המבקש והתנהלות תקינה של המשיבה.

- ביום 3.11.24, במסגרת תיק המ"ע 6033-11-24, לאחר הארכה נוספת ע"פ בקשה שלישית לבית המשפט העליון ציינה כב' השופטת וילנר, בין היתר: "**אעיר כי אין בהסכמת המשיב להארכת מעצרו כדי למנוע ממנו לממש את זכותו להגיש בקשה לערכאה הדיונית לעיון מחדש בהחלטת המעצר**".

מכאן הבקשה שלפני מיום 13.11.24.

תמצית טענות ב"כ הצדדים:

3. ב"כ המבקש טען, בין היתר, כי המבקש נתון במעצר זמן רב מאוד, הוא כופר במיוחס לו בשני האישומים והאישום הראשון מבוסס על עדות שלוש אחיותיו של המבקש, ואולם הן לא התייצבו לעדות, ומאמצי המשיבה לזמן לעדות לא נשאו פרי אף שהוצאו צווי הבאה נגדן.

נטען שאין תוחלת עוד בהחזקת המבקש במעצר מאחורי סורג ובריוח שעה שאין כל אינדיקציה של ממש לגבי אפשרות הגעת המתלוננת ואחיותיה לעדות והמשיבה אינה מתקדמת כלל בהוכחת האישום בהליך העיקרי ועדים שכבר נשמעו אינם מהותיים.

ב"כ המבקש הטעים שאין הוא מתעלם מהאישום השני אלא שגם באישום זה הראיות חלשות: כלי הנשק נמצאו קבורים תחת אבנים הרחק מאד מביתו של המבקש; לא האשימו את המבקש בכל התחמושת שנתפסה, מה שמלמד על כך שגם המשיבה סבורה שלמבקש אין נגיעה בדבר. צוין שטביעת

אצבע של המבקש לא נמצאה על הנשק הרובה אלא על אחת מהשקיות העוטפות. בהינתן ששקית כחפץ נייד מצוי, כשמדובר בפזורה, מאות אנשים מתגוררים שם בשטח מאד גדול מלוכלך בשאריות פסולת מסוגים שונים, יהיה מרחיק לכת לקשור המצאות טביעת אצבע שעל העטיפה, לנשק עצמו. אשר לאקדח המוזכר גם באישום הראשון שאין טענה להמצאות טביעת אצבע בהקשרו, הייחוס למבקש הוא בבחינת ספקולציה גם אם המתלוננת תעיד כפי האישום.

בכל מקרה נטען שבאישום של החזקת נשק גרידא לא היה מוארך מעצר לתקופה כה ארוכה.

ב"כ המבקש הדגיש כי השארת המבקש במעצר במשך זמן רב כל כך מבלי להתקדם בהוכחת האישומים, שעתידה להמשך עוד זמן רב, מרוקנת את הזכות לחרות מתוכן.

ב"כ המבקש הדגיש שאין כל טענה או הוכחה, כי יש איום על מי מהעדות.

ב"כ המבקש טען גם שאין כל אחיזה לטענה כי המבקש עלול לשבש את ההליך אם ישוחרר ממעצר וכי דווקא מי ששיבש את ההליך הייתה המשטרה. מתוך כך נטען שהמשטרה היא זו שפעלה בחוסר מקצועיות שעה שהזהירה מעורבים בפרשה שלא לשנות מגרסתם תוך סירוב לגבות עדות מהמתלוננת ואחותה, כאשר התייצבו בזמנו בשלב החקירות, במשטרה עם מלווה, בבקשה למסור עדות נוספת וכל זאת, על מנת למנוע ראייה שיש לה פוטנציאל מזכה. נטען שבדיון הוכחות התברר שאין כל בסיס ממשי לטענה שמי מהעדות נראו מפוחדות כשהן הגיעו לתחנה.

עוד טען ב"כ המבקש לקיומו של מידע שהעדות נמצאות בשטחים, יש חשש שנעשות פעולות בלתי חוקיות כדי להביאן לבית המשפט ולגבי העתיד, אין אינדיקציה לכך שהאחיות תמצאנה ושהן תגענה להעיד במשפט.

אשר לעמדת ב"כ המשיבה לפיה במידה והמתלוננת ואחיותיה לא תאותרנה תשקול המשיבה בחיוב לעשות שימוש בסעיף 10א(ב) לפקודת הראיות, התרעם הסנגור וציין שמדובר בעמדה מופרכת לחלוטין שדגל שחור מתנוסס מעליה.

4. המשיבה בנימוקיה ציינה כי חלוף הזמן אינו שיקול מכריע וכי מעצר המבקש עד תום ההליכים נעשה אף מבלי להידרש לתסקיר שירות המבחן שלהגשתו היא מתנגדת גם עתה, זאת מפאת מסוכנותו הגבוהה של המבקש ועברו הפלילי המכביד.

המשיבה ציינה כי במסגרת הארכת המעצר השנייה בבית המשפט העליון כתב כבוד השופט מינץ אודות עברו הפלילי המכביד של המבקש, התייחס לעבירות החמורות המיוחסות לו בכתב אישום ועל כן קבע כי "אין ספק אפוא כי על פי המיוחס לו כעת נשקפת מהמשיב מסוכנות משמעותית". עוד ציינה המשיבה כי באותה החלטה קבע כבוד השופט מינץ כי ההתנהלות הדיונית של המבקשת תקינה זאת

מאחר שאי הגעת העדות המרכזיות אינה באשמת המשיבה, שאף ביקשה כי יוצאו צווי הבאה נגדן.

המשיבה ציינה כי אכן היא מתקשה באיתור והבאת העדות לבית המשפט והעדות אף הביעו בדיון בתיק העיקרי מיום 30.5.24 את אי רצונם לשתף פעולה ולבוא לתת עדות בבית המשפט, וכי גם היום עומדים צווי הבאה נגדן.

המשיבה הפנתה לכך שבדיון ההוכחות מיום 28.10.24, העידו שני שוטרים שסיפרו על מקרה בו במהלך חקירת התיק, הגיע אחד האחים של המתלוננת אתה ועם אחותה, לתחנת המשטרה, על מנת למסור עדות חדשה מבלי שהתבקשו לעשות כן. נטען כי שני השוטרים העידו שהמתלוננת ואחותה היו מפוחדות וניכר כי לא הגיעו מרצון לתחנת המשטרה. בדיון זה עדכנה המשיבה את בית המשפט כי ממידע שיש בידיה המתלוננת ואחיותיה נמצאות בשטחים, ונעשים מאמצים במספר מישורים על מנת להביאן לעדות.

המשיבה הפנתה לחזקת מסוכנות סטטוטורית בעניינו של המבקש בנוגע לאישום השני.

צוין עוד שלדיוני ההוכחות הבאים, הזמינה המשיבה עדי תביעה גם הקשורים לאישום השני, כך שלא ניתן לטעון שאין צפי לקידום המשפט.

המשיבה טענה כי החשש לשיבוש הולך ומתחזק ונכח העובדה שהעדות לא התייצבו, נוכח הקרבה המשפחתית שמדובר באחיותיו של המבקש ונוכח העובדה שהמבקש הורשע בעברו בעבירות מרמה ושיבוש מהלכי משפט, כך שהוא הוכיח פעם אחר פעם שאינו ראוי למתן אמון.

אשר למסוכנות, המשיבה טענה בדיון כי מדובר בעבירות חמורות, תוך שימוש בסכין ונשק, אכזריות שלא לצורך רק משום שאחותו העזה להחזיק מכשיר טלפון, ללא כל התגרות מצדה, ואובססיביות וללא מעצורים עד שהסכין נשברה ושאינם המבקש שיהרוג את המתלוננת עדיין תקף.

5. שקלתי את נימוקי הבקשה, אולם אין בידי לקבלה.

דיון ההוכחות הראשון נקבע ליום 30.05.24. לדיון זה לא התייצבו העדות מיוזמתן וב"כ המשיבה ציינה שהתקשורת איתן נעשית באמצעות אביהן בימ"ש הורה למשטרה לפעול להבאת העדות. בהמשך היום, בשעה מאוחרת יותר, הובאו ע"י שוטרי משטרת שגב שלום בהוראת בית המשפט, 3 העדות, כולל המתלוננת ואלה ציינו שאין ברצונן להעיד. כך או כך, באותו מועד לא נשמעה עדותן. לדיון התייצב מייצג מטעמו של עו"ד אמיר שהיה חולה והמבקש כבר הוחזר לבית המעצר. בימ"ש העמיד את העדות על חובת ההתייצבות והשלכות מאי התייצבות.

באותו דיון המתלוננת (ע/1) ציינה: **"..אני יודעת שאני צריכה להעיד בבית המשפט. ולא רציתי**

לבוא המשטרה הביאה אותי בעל כורחי...תעשו מה שאתם רוצים אני הולכת לפי החוק".

ו"ע (עת/2) אמרה "אני יודעת שאני צריכה להעיד בבית המשפט... אני משיבה שאני לא רוצה לבוא להעיד...".

ו"ע (עת/3): "אני לא יודעת שאני צריכה להעיד בבית המשפט. כשבית משפט אומר לי שאצטרך להגיע לבית משפט... אני משיבה שאני לא באה. שבית משפט שואל אם אני מבינה שאני צריכה לבוא להעיד, אני אומרת שאני מבינה...".

אבי העדות, מ"ע, אמר: "אלו הבנות שלי. כולן גרות איתי... אני הבנתי שאני צריך לסייע בהבאת הבנות שלי לעדות אך אני לא יכול להביא את הבנות בכח...".

בדיון ביום 03.07.24, לא התייצבו העדות והוצאו צווי הבאה לדיון שנקבע ליום 23.09.24 עם אפשרות להשתחרר בהפקדה של 30,000 ₪ וביום 21.08.24, נעצרה עת/3 הובאה לפני מותב תורן (פגרה) וששחררה בהפקדה של 30,000 ₪.

לישיבת ההוכחות מיום 23.09.24, העדות לא התייצבו ובית המשפט חידש את צווי ההבאה בתנאים חמורים יותר. אף לדיונים שנקבעו ליום 28.10.24 וליום 11.12.24 לא התייצבו שלוש העדות וחודשו צווי ההבאה. בישיבה מיום 28.10.24 העידו שני שוטרים שנחקרו ארוכות ובזו העוקבת 3 עדים נוספים. בישיבה האחרונה מיום 26.12.24 העידו מס עדים נוספים.

בדיון לפני מיום 26.12.24 עדכן ב"כ המשיבה:

"אכן האחיות לא אותרו. בדיון היום העידו מספר שוטרים שקשורים לשני האישומים ועדים נוספים שקשורים לאישום הראשון ונקבעו שני מועדי הוכחות נוספים לשמיעת ראיות. אנו ממשיכים במאמצי איתור המתלוננות, נבקש להותיר את המבקש במעצר כפי שטענו בדיון הקודם מבלי להפנות לתסקיר.

האינדיקציה שלנו שהמתלוננת כיום נמצאות בשטחים. אנו יודעים שהמתלוננות נמצאות בשטחים ואם מי מהן יאותרו אז נבקש להעידן באופן מידי".

טענת ב"כ המבקש לכך שיש לשים למעצרו סוף בהטלת תנאים מגבילים ולו לאחר קבלת תסקיר היא טענה כבדת משקל, בפרט בנסיבות שנוצרו. אולם, בתחרות בין האינטרסים המנוגדים כלומר האינטרס הציבורי שבהחזקת המבקש במעצר, לבין צמצום הפגיעה בחרותו, הכף נוטה לטובת ההגנה ההרמטית על שלום המתלוננת ואחיותיה, גם בעת הזו והעדפת האינטרס הציבורי שבהותרת המבקש במעצר.

הסיכון הנשקף מן המבקש לעדות- אחיותיו, ככל שהמבקש ישוחרר, עדיין קיים ובעוצמה גבוהה ומסכן חיים, לאור חומרת ונסיבות המעשים לכאורה המדברים בעד עצמם, שנעשו רק משום שהמבקש מצא

שהמתלוננת שאינה נשואה מחזיקה טלפון נייד. נזכיר, למבקש עבר פלילי מכביד הכולל עשר הרשעות קודמות בגין עבירות נשק כניסה לישראל שלא כחוק, נהיגה פוחזת ברכב, הפרעה לשוטר, סמים, הרשעות בתחום האלימות, מרמה, שיבוש הליכי משפט, רכוש ועוד. בגין עבירות אלו נידון המבקש לתקופות מאסר שונות.

מעיון מדיוני ההליך העיקרי עולה שהמשיבה פעלה הן בעצמה והן בעזרת משטרת ישראל לכך שהעדות תתייצבנה בפועל למתן עדות.

שמיעת הראיות בתיק בעיצומה. בתאריך 26.12.24 נשמעה עדותם של מספר עדים ונקבעו שני מועדי הוכחות נוספים ליום 27.01.2025 וליום 05.02.2025. לדיונים אלה הוזמנו כעשרה עדים נוספים; זאת, מעבר לחידוש צווי ההבאה שהוצאו בדיונים קודמים ל- 3 עדות התביעה ובימ"ש ציין שככל שמי מהן תיעצר, היא תובא לפניו ללא דיחוי.

עדת תביעה מס 3 א"ע הובאה לבית משפט תורן במהלך פגרת בתי המשפט בתאריך 21.08.24 בעקבות צו הבאה שהוצא נגדה וציינה שהיא לא התייצבה, לא משום שהיתה בטיול כפי שמסר אביה בדיון קודם מיום 3.07.24, אלא משום שביקרה אצל רופא בשל בעיות בהריונה. העדה אף הפקידה ₪ 30,000 להבטחת התייצבותה ועם זאת היא לא התייצבה למתן עדותה, מה שעשוי ללמד על מוטיבציה גבוהה שלא להגיע לבית המשפט.

ניכר שהעדות אינן מעוניינות להעיד ונוכח המסוכנות האינהרנטית הגבוהה כעולה באופן מובהק מנסיבות המעשים לכאורה ועברו הפלילי של המבקש ובהינתן שפרשת התביעה בעיצומה כאמור, אין למנוע מן המשיבה להמשיך ולפעול להבאת מלא ראיותיה בפני בימ"ש בעוד המבקש נתון במשמורת.

עסקינן בעדות שהן אחיותיו של המבקש ובהתנהגותו כלפיהן לכאורה וכל עוד לא העידו, קיים גם חשש אינהרנטי לשיבוש הליכי משפט (ראו למשל בש"פ 7835/21 מדינת ישראל נ' פלוני (22.11.2021)).

על כן הבקשה לעיון חוזר נדחית. לא מצאתי מקום, לעת הזו, להדרש לתסקיר שרות המבחן.

להודיע לצדדים.

ניתנה היום, כ"ח כסלו תשפ"ה, 29 דצמבר 2024,
בהעדר הצדדים.